

[Niels Helveg Petersen.]

den politiske situation, hvis det forholdt sig tilsvarende med socialdemokratiet.

Jeg må i øvrigt anholde en enkelt bemærkning i hr. J. O. Krags omtale af jordlovene. Det blev sagt, at naturfredningsloven var en steril lov. Jeg er enig i, at naturfredningsloven ikke er tilstrækkelig, hvis ikke der sker en bebyggelsesregulering i det åbne land. Men naturfredningslovforslaget i sig selv, således som det blev fremsat i foråret, er ikke sterilt. Det er et lovforslag, der giver befolkningen øgede rettigheder til skov og strand, og det synes jeg ikke man skal kalde sterilt.

Det har jo været sådan, at man i diskussionen om forsvaret fra oppositionsside har forsøgt at gøre de 125 mill. kr.s besparelser til ingenting. I går blev disse besparelser pludselig til en fundamental ændring af den forsvarspolitiske situation. Der er ikke rigtig sammenhæng her. Jeg er for så vidt tilfreds med den seneste udformning, fordi den bekræfter, hvad der er sandheden, at disse penge virkelig reelt blev sparet.

Men det store problem for forsvarets vedkommende er jo nu at se fremad og ikke at gå tilbage og grave det gamle fra valgkampen op. Og jeg vil gerne bede oppositionen lægge mærke til, at samtlige regeringspartier i diskussionen om forsvarsspørgsmålet understregede, at man fandt, der var behov for, at den brede enighed opretholdes. Samtlige regeringspartier understregede dette. Jeg er glad for, at den socialdemokratiske ordfører i dag sagde, at der ikke var tale om socialdemokratisk taktik. Det er jeg glad for. Og det vil vi forhåbentlig få beviser for. Men deri, at regeringspartierne så stærkt understreger behovet for bred enighed, ligger jo selvfølgelig også, at man må være parat til at gøre indrømmelser, og på denne baggrund tror jeg — som jeg sagde det i går — at der skulle være mulighed for, at dette folketingsår også kunne give os en tilbundsående drøftelse af en ny forsvarsordning og forhåbentlig en ny forsvarsordning.

Jeg kan til sidst sige til hr. Kai Moltke, at det radikale venstre må afvise hans dagsordensforslag.

Aksel Larsen: Hvad udenrigsministerens bemærkninger angår, og hvad den udenrigs-

politiske del af denne debat angår, kan jeg kun gentage, hvad jeg sagde i min tale i går, at jeg tror, man bør have en særlig udenrigspolitisk debat; det er umuligt fyldestgørende eller tilfredsstillende at behandle disse spørgsmål her, navnlig i den situation, vi befinder os i. Men jeg vil samtidig tilføje, at netop situationen gør, at vi må have en sådan udenrigspolitisk debat endda meget snart. Udenrigsministeren sagde i løbet af en måned. Jeg vil finde, at det er en for lang udskydelse; hvis man indstiller sig på det, så bliver det tidligst i midten af november. Jeg mener ikke, man skal vente så længe, og jeg håber, partierne kan enes om, at den skal komme inden udgangen af denne måned; ellers må vi jo overveje vor stilling.

Hvad angår det, der i øvrigt blev sagt om udenrigspolitiske spørgsmål, har jeg kun en lille bemærkning til hr. Per Federspiel og en lille bemærkning i anledning af hr. Erik Krags udtalelser.

Det, jeg vil sige til hr. Per Federspiel, er, at han lagde meget stærkt op til at sige, at det er nærmest skandaløst, at man kun har støttet Czekoslovakiet med visse patetiske sympatierklæringer og lignende; men det er jo ikke noget effektivt, det er ikke noget, der hjælper. Man sad i spænding og ventede: vil han have, vi skal erklære krig, og så viste det sig, at det, han ville have, var, at statsministrene i Vesteuropa skulle snakke sammen. Det kan der måske også komme noget ud af, men jeg kan altså ikke se, at det var mere effektivt end det, der hidtil er gjort, og så ved jeg ikke, hvorfor der skulle gøres et stort nummer ud af det.

Hvad angår hr. Erik Krags bemærkninger, har de kun givet mig indtrykket af, at han vil fremmane som et spøgelse faren for, at nu går russerne til militær aktion mod Vesteuropa i almindelighed og Vesttyskland i særdeleshed. Jeg tror, dette er en aldeles forkert vurdering. Jeg vil tro, at en af årsagerne til den voldsomme presse- og notekampagne specielt rettet mod Vesttyskland er en slags eftersynkronisering; det er et forsøg på bagefter at skaffe sig en anden og måske lidt bedre eller tilsyneladende bedre begrundelse for overfaldet på Czekoslovakiet. Jeg håber ikke, at der er andre grunde til det, men jeg tror i hvert fald ikke, at man i Moskva driver eventyr-